

щеницитѣ“ се прокарватъ слѣднитѣ мисли: „Всѣки свещеникъ, казва Милетий, като приставникъ и строителъ на божиитѣ тайни, мисля, отдавна е усѣтилъ нуждата отъ едно ръководство, отъ което да може да почерпува нужднитѣ познания за пастирския образъ на своя животъ, за разумното поведение въ високото и трудно прохождение на свещеническото свое служене, заточното и съзнателно изпълнение на своитѣ длѣжности, така каквото да се види, че той е истински продължителъ на Христовото дѣло врѣхъ земята, а не простъ извършителъ на свещенитѣ трѣби и наемникъ, който не се грижи за своитѣ овци... Нашитѣ свещеници сж длѣжни най-напрѣдъ да съобразяватъ домашния и общественя свой животъ съ учението на словото божие и църквата, да се пазятъ строго да не даватъ нѣкакъвъ поводъ за хула противъ тѣхния санъ; точно и благоговѣйно да изпълняватъ своитѣ обязанности, като добри пастири; най-прилежно да се грижатъ за духовната отхрана на повѣренитѣ тѣмъ пасоми, — така като живѣятъ и вършатъ, иматъ право да очакватъ, а отъ само по себе си ще дойде, и вещественото разположение, което зависи отъ нравственото разположение на признателнитѣ християни и което самъ Богъ е обѣщаль; ищцѣ прежде царствию божію и правды его, и сія вся приложитъ вамъ“.

Освѣнъ споменатитѣ по-горѣ двѣ книги, митрополитъ Милетий е написалъ, прѣвелъ и издалъ и много други, отъ които по-важни сж: 1. Българската правда и гръцката кривда. Цариградъ 1872 г. — по черковния въпросъ; 2. Отговори на най-главнитѣ възражения противъ истинната вѣра, София 1880 г.; 3. Анти-енциклика или братско слово отъ единъ православенъ славянинъ къмъ католицитѣ славяне по поводъ издадената отъ папа Льва XIII була за празнуванетоъ паметта на св. св. Кирилъ и Методии, София